

<https://printo.it/pediatric-rheumatology/DK/intro>

SLE - Systemisk Lupus Erythematosus

Version af 2016

5. APPENDIX 2. Neonatal lupus

Neonatal lupus er en sjælden sygdom hos foster og den nyfødte, der er opstået ved passage af antistoffer fra moderen via livmoderen til foster/barnet. Disse antistoffer kendes som anti-Ro og anti-La antistoffer. Disse antistoffer findes hos omkring 1/3 af patienter med SLE, men mange mødre med disse antistoffer vil aldrig få børn med neonatal lupus. På den anden side ses neonatal lupus ikke hos mødre, der ikke har SLE.

Neonatal lupus er forskellig fra SLE. I de fleste tilfælde vil neonatal lupus spontant forsvinde i løbet af de første 3-6 levemåneder uden at efterlade mèn. Det hyppigste symptom er udslæt, der kan ses fra dage til uger efter fødslen, specielt efter sollys. Udslættet ved neonatal lupus er forbigående og forsvinder oftest uden ar. Det næsthyppigste symptom er påvirkning af blodets celler, som sjældent er alvorlig og oftest bliver normal uden behandling i løbet af uger.

Meget sjældent vil barnet kunne fødes med abnorm hjerterytme, der kendes som kongenit Av-blok. Det betyder at impulsen fra forkammer til hjertekammer er påvirket og det bevirker at barnet har en abnorm lav puls. Det er en blivende påvirkning, den ofte kan påvises mellem 15.- og 25. graviditetsuge ved hjerteundersøgelse (foster ekkko) af fosteret. I nogle tilfælde er det muligt at behandle det ufødte barn, der kan have behov for at få indopereret pacemaker. Hvis en mor allerede har et barn med kongenit Av-blok er der en risiko på 10-15% for at det næste barn får samme problem.

Børn med neonatal lupus vokser og udvikler sig fuldstændig normalt. De har kun en meget lille risiko for senere i livet at udvikle SLE.